

Benešovi na cestách

cestování s karavanem, popisy kempů, zážitky

Bodamské jezero, Německo

květen, 1.-5., 2013

Obsah

Kam jedeme (informace o cílech cesty)	3
Popis cesty	4
Cesta v číslech	13
Statistika	13
Náklady	13
Stepplatzy	14
Přehled SP	14
Literatura	14

Kam jedeme, základní informace o cíli cesty

Německo, Bodamské jezero

německy *Bodensee*, francouzsky *Lac de Constance*, italsky *Lago di Costanza* nebo *Lago Bodanico*, anglicky *Lake Constance*, nebo také švábské či rakouské moře, je druhé největší jezero v Alpách. Dochovaná listina z roku 890 zmiňuje jeho latinský název "*lacus potmanicus*", který byl odvozen od místa dnes nazývaného Bodman, které patří k nejstarším osídleným lokalitám v této oblasti. Jezero má rozlohu 536 km². Je 63,3 km dlouhé a maximálně 14 km široké. Dosahuje maximální hloubky 254 m. Leží v nadmořské výšce 395,6 m. Kotlina jezera byla dotvořena Rýnským ledovcem během Wurmského zalednění. Leží na jihu Německa (Bavorsko, Bádensko-Württembersko), na západě Rakouska (Vorarlbersko) a na severovýchodě Švýcarska (Sankt Gallen, Thurgau, Schaffhausen).

Je největším jezerem v Rakousku a v Německu a druhým největším ve Švýcarsku. Je také třetí největší ve střední Evropě po Blatenském (*Balatonu*) a Ženevském jezeře. Na hladině jezera nejsou definované žádné oficiální hranice. Když vystoupilo v roce 1648 Švýcarsko ze Svaté říše římské národa německého, nic se nedohodlo.

V létě dosahuje voda průměrné teploty asi 23 °C. Do Bodamského jezera přitéká Rýn (*Rhein*), jeden z evropských veletoků. Při ústí se řeka púlí a vzniká tzv. *Rheineck* na hranicích Švýcarska a Rakouska. Rýn pak z jezera zase vytéká v Německu. Říká se, že i při velikosti této řeky by trvalo naplnění jezera celých pět let a to řekou přitéká ročně 5 miliard kubíků vody

Na jezeře se nacházejí tři větší ostrovy:

Mainau, "květinový" ostrov poblíž Kostnice je soukromým vlastnictvím rodiny Bernadottů, která umožňuje přístup veřejnosti. Díky zdejšímu klimatu rostou v zámeckém parku palmy a další středomořské rostliny. Proto bývá Mainau označován jako *ostrov květů*. Ostrov je častým cílem výletů a túr. Na ostrově se nachází kromě zahrad i "*motylárium*" (dům motýlů) s tropickými, převážně jihoamerickými motýly, kteří volně poletují mezi návštěvníky, paví obora a několik gastronomických zařízení. Speciálně pro děti je zde hřiště s vory a tzv. Streichelzoo - zoologická zahrada, v níž jsou chovány druhy, které mohou děti samozřejmě bezpečně hladit. Více informací v německém jazyce naleznete zde: <http://www.mainau.de/>.

Reichenau, který se rovněž nachází poblíž Kostnice a je proslulý bývalým klášterem *Reichenau*, ve kterém byl možná vězněn svatý Metoděj a třemi dochovanými kostely, které jsou uvedeny na seznamu světového dědictví UNESCO. Jsou to: *Chrám Panny Marie a sv. Marka*,

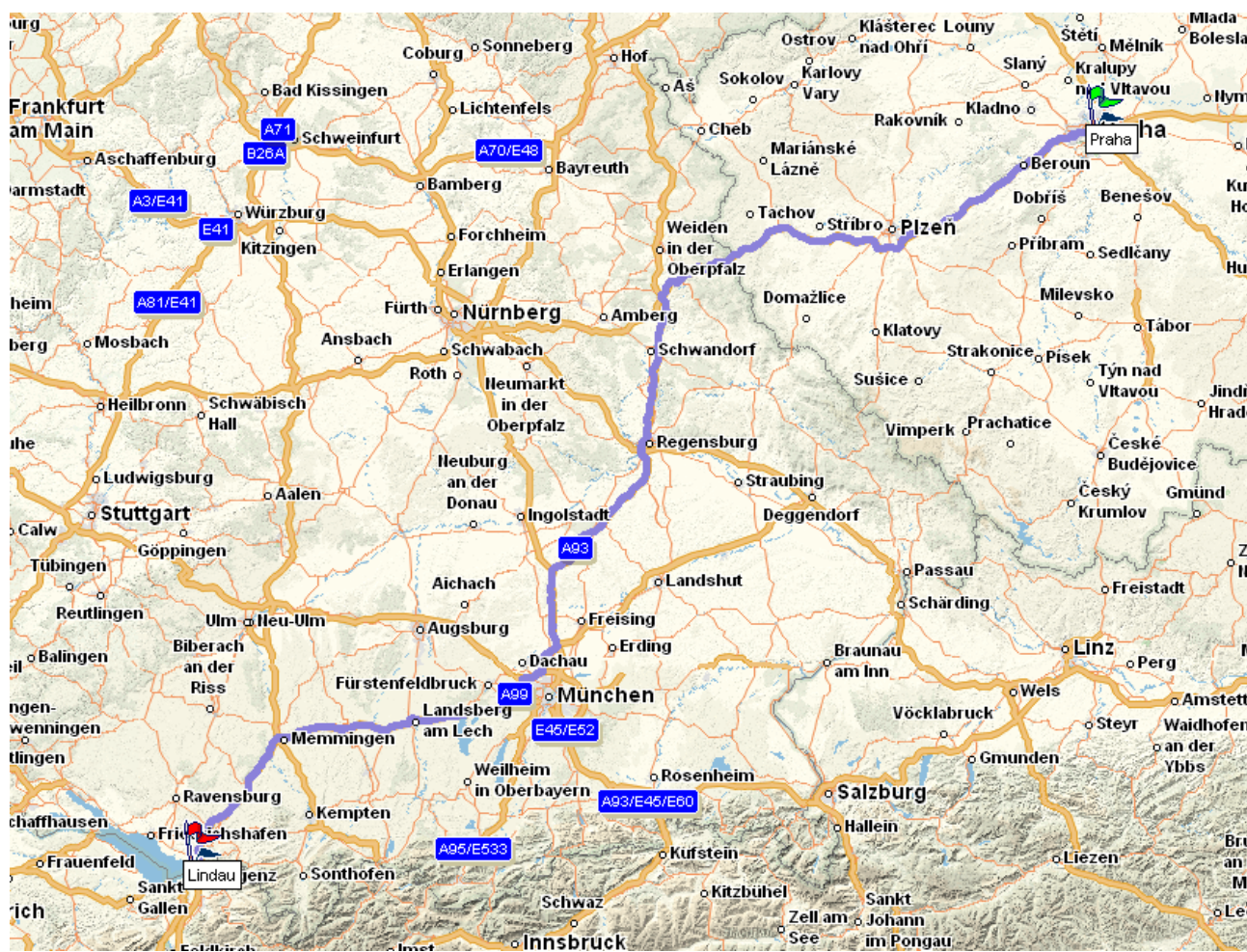

bývalý klášterní kostel ve kterém se nalézá románská basilika s gotickým chórem a velmi zajímavým krovem. Nejstarší část pochází z roku 816, dále *Kostel sv. Jiří* v Oberzellu, z doby kolem 900 (hlavní loď a krypta) je pozdně karolinská basilika s věží nad křížením, kolem roku 1000 rozšířená a vyzdobená dobře zachovanými freskami s výjevy z života Ježíšova. Ve věži jsou tři zvony z 13. století a kostel *sv. Petra a Pavla* v Niederzellu, kde je románská basilika z doby kolem 1100, postavená na základech karolinské basiliky stejného půdorysu. Kostel byl přestavěn a zaklenut kolem roku 1750. V apsidě (= kostelní výklenek) chóru se zachovaly fresky z konce 11. století. Více informací jsme našli na internetu, po zadání této adresy: <http://www.reichenau.de/>

Lindau, který leží v severovýchodní, bavorské části jezera, na němž se rozkládá nádherné historické jádro stejnojmenného města, spojeném s pevninou dvěma mosty. Již roku 822 se datují zprávy a je připomínán zdejší ženský klášter. Ve městě se dochovalo mnoho historických staveb. V 19. a zejména 20. století se město rozrostlo mimo původní ostrov, na němž dnes žije jen něco přes 2700 obyvatel z celkových 25 000. Roku 1853 sem byla přivedena železnice z Mnichova a na ostrově bylo tedy zbudováno hlavní nádraží. Více informací pro začátek se dá jako na rozcestníku nalézt zde: <http://www.lindau-tourismus.de/>

Popis cesty

1. den, 1. květen 2013, středa, Praha - Bodamské jezero (Lindau)

Po přípravách vyrážíme ráno okolo půl osmé z Prahy po "plzeňské dálnici" směr hraniční přechod Rozvadov - Waidhaus. Jako tradičně krom nafty (cena 39,80 Kč/litr !) tankujeme také kávu u McDonalda, který je hned vedle čerpačky Agip, necelých 6 km před "čárou". Cesta na hranici nám trvala něco málo pod dvě hodiny. Dálnice D5 se nám poté změnila na A6 a my měli před sebou ještě 400 km. Po 30 km jsme na křižovatce Oberpfälzer Wald najeli na A93 a pokračovali až k hlavnímu městu Bavorska, Mnichovu.

Tady najíždíme na A9, pak A99 a ještě A96 a po pěti hodinách vjíždíme na SP v Lindau. 🚐 🅒

🦿 🐕 **GPS:** N 47° 33' 31", E 9° 42' 01", Parkplatz Blauwiese P1, www.lindau-tourismus.de, 1,50 € za první dvě hodiny, každá další 0,70 €, **20 €/24 h !!**, Voda 0,50 €. Parkovací automat na mince! Hezké místo ale předražené. Některé posádky které sem dorazily jen klasicky parkovaly, nebo udělaly servis a odjely, někteří odjeli hned okamžitě. Naštěstí jsme již měli u sebe dost kovových mincí (automat bere i 10 centovky), tak jsme větší problém neměli.

Počasí se nám cestou parádně změnilo a teplota vystoupala v Lindau na hezkých 21°C a zvláště svítlo slunce skrz mlhavý opar.

Lindau je krásné Bavorské město s 26.000 obyvateli ležící na břehu Bodamského jezera, tedy na jihu Bavorska. Ve 13. století se stalo svobodným městem císařství a bylo císaři přímo podřízeno. K Bavorsku bylo připojeno roku 1806. Za války bylo Lindau místem, odkud přes jezero utíkali lidé do neutrálního Švýcarska.

Historické centrum je na nevelkém ostrově. Jezero a Alpy v pozadí dotvářejí nádhernou scenérii města. V klikatých uličkách starého města je spousta hezkých obchodů, dominantou je však kostel *Nejsvětější Panny Marie*, jenž je datován již v roce 810. Zajímavé jsou barokní stropní malby a vnitřní vybavení ve stylu rokoka. Pěkná procházka je podél městských hradeb z 12. století, nebo úzkými uličkami kolem staré radnice.

SP Blauwiese P1 Lindau

Radnice v Lindau

Kolem je mnoho sportovních zařízení, koupališť ale i menších, velmi pěkných budov. Do města jsme přešli po mostě, který je se železnici jediným spojením s pevninou. Již první kroky městem ukázaly, že jde o město výjimečné. Spousta uliček, z nichž velká část je pěší zónou, je plná obchodů, kaváren a hospůdek. Krásného počasí jsme také využili k posezení.

Nechybí ani McDonald (WiFi free na 1 hodinu denně) a i zde je hodně navštěvován, především mládeží. Dominantou města je kostel „sv. Štěpána“. Ve městě objevujeme několik hezkých kašen. Budova zdejšího divadla byla zřejmě dříve kostelem. Hezká budova je i starý celní úřad, ale vše překonává stará malovaná radnice. Samostatnou kapitolou je přístav. Jeho maják a obrovská socha lva jsou jistě nejčastěji fotografovanými objekty ve městě. Navíc maják je asi jediným v celém Bavorsku, i na Chimsee jsme viděli jenom světelné bójky.

Nikdo jistě nepřehlédne městské hradby. Ty nejhezčí pohledy na město nebo jezero jsou z pobřežní promenády. V městském parku jsou vysázeny i vzácnější druhy dřevin. Celý fantastický obraz dokresluje hradba nedalekých alpských velikánů, resp. zasněžených vrcholů hor.

Cyklostezky jsou v bezvadném stavu, perfektně značené. Z 90% mimo komunikace po kterých jezdí automobily. Je jen potřeba pochopit systém jak se ve městě jezdí. Srážka cyklistů není určitě nic příjemného, byť jsme nic podobného nezažili ani neviděli. Na stezkách se pohybuje mnoho cyklistů, ve městech jsou stezky většinou jednosměrné, tak na to pozor.

Letecký pohled na ostrov ve městě Lindau

2. den, 2. květen 2013, čtvrtek, Lindau, Wasserburg, Friedrichshafen, Ailingen

Čtvrteční dopoledne jsme ještě strávili v Lindau, tentokrát jsme vyrazili na kolech. Nejprve do přístavu, který jsme si záměrně nechali na dnešek. Zde jsme "vydolovali" tři kešky a ještě v zahradní restauraci výborné kapučíno a dortík. Zkontrolovali jsme jak se daří labuti stavět hnízdo přímo u Lva v přístavu a pokračovali jsme "kolmo" podél trati, kde je nádherná cyklostezka směrem k parku u Lotzbeckweg. Zalogovali jsme ještě asi deset kešek a vrátili jsme se k autu na parkoviště.

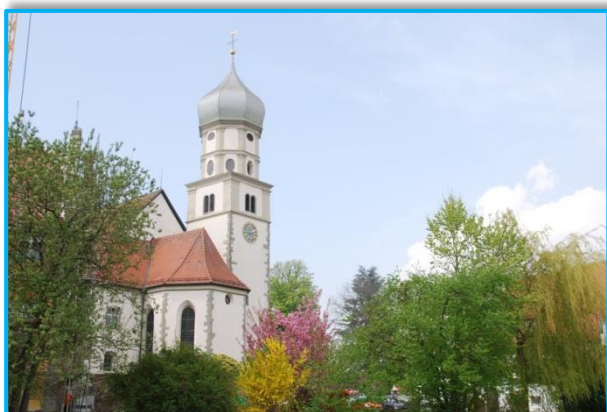
Po obědě odjíždíme směr Wasserburg. Po 20 minutách a necelých 6 kilometrech, které jsme si záměrně ještě prodloužili cestou podél jezera, parkujeme na parkovišti ve Wasserburgu, určeném pro obytná auta v ulici Bahnhofstraße, **GPS:** N 47° 34' 15", E 9° 38' 35".

Wasserburg je hezké městečko s poloostrovem vybíhajícím do bodamského jezera. První zmínka o Wasserburgu, tehdy „wazzarburuc“, byla nalezena v listině kláštera Sankt Gallen pocházející z roku 784. V 10. století zde nalézali útočiště právě řeholníci ze Sankt Gallenu a pojmenovali kostel po sv. Jiřím. Z bohaté historie, kdy se kostel měnil v zámek a naopak a majitelé si přeprovali tuto nemovitost dle své finanční situace, stojí za zmínku období let 1655 až 1664, kdy se zde konaly čarodějnické procesy pod panováním pánů Fuggerů, kde bylo zabito nejméně 25 lidí! Kostel poznamenaly i napoleonské války.

Z parkoviště na poloostrov trvá cesta pěšky asi 15 minut. Když se povede počasí jako nám, tak je zde moc hezká vyhlídka na jezero s posezením na terase, kterému jsme samozřejmě opět neodolali. Odpolední káfičko nám přišlo vhod. WiFi Free u místního hotelu nám dalo šanci vyřídit emaily a zkontrolovat předpověď počasí na následující dny našeho výjezdu. Poté následovala prohlídka kostela a okolí. Zde nás zaujaly mnohem menší hroby než u nás, všechny s malou schránkou posazenou na trubce, jejíž konec končil na kameni, který byl často z mramoru. Na tento zvyk se budeme muset někde zeptat, asi nejlépe někoho v okolí. Nebo zkusit z domova Mr. Google, zda o něčem neví. Více jako obvykle jsme našli na netu zde: <http://www.wasserburg-bodensee.de/>

Za dvě hodinky odjíždíme směr Fridrichshafen. Vzdáváme návštěvu zámku Montfort a Langenargenu, které by asi nebyly také nezajímavé, ale snad někdy příště. Do navigace zadáváme souřadnice placeného parkoviště nedaleko promenády. **GPS:** N 47° 39' 07", E 9° 29' 11". Zde jsou opravdu vyhrazena místa pro obytná auta. Naštěstí jsme se nám podařilo jedno obsadit. Cena velice lidová, za hodinu 0,50 €, přespání zakázáno.

Wasserburg, chrám sv. Jiří

Parkoviště Wasserburg

Fridrichshafen je městečko s necelými 60.000 obyvateli ležící na břehu Bodamského jezera. Jedná se o jediné průmyslové město na březích Bodamského jezera. Pro spoustu obyvatel mělo tedy toto město zásadní význam. Tato vlastnost se přenesla i do dnešní doby.

Pokud Vám název města nic neříká, pak Vám jistě napoví další, o mnoho známější jméno - hrabě Ferdinand von Zeppelin ("*Graf von Zeppelin*"). Nejznámější konstruktér vyztužených vzducholodí dal vzniknout obrovským prostorám tvořící ucelený komplex, ve kterém byly navrhovány a stavěny vzducholodě Zeppelin. Tyto prostory jsou vlastně "městem ve městě" a tvoří tak významnou dominantu Friedrichshafenu a pobřeží Bodamského jezera vůbec.

Za plného provozu zde byla zaměstnána polovina obyvatelstva města, a jak ukázala historie, lidé zde pracovali velice dobře. Jen tak pro zajímavost, nejúspěšnější vzducholod' LZ-127 Graf Zeppelin jako první vykonala úplný oblet zeměkoule, celkem uletěla 1,7 miliónu kilometrů a přepravila 34.000 pasažérů (zejména přes Atlantik). A to vše bez poruchy a bez jediného zraněného pasažéra. Tudiž je pro Friedrichshafen typickou atrakcí vyhlídkové lety se vzducholodí Zeppelin. Nelze nenavštívit "*Muzeum techniky a umění*" nedaleko přístavu, směrem po promenádě. Nepředstavuje pouze celosvětově největší sbírku historie vzduchoplavby, ale také významnou výstavu umění od středověku až po modernu. Dornierovo muzeum je další stěžejní bod vzduchoplavecké historie Friedrichshafenu. Obyvatelé tohoto města tudiž mají být právem na co hrdí, o tom také svědčí velkolepé slavnostní otevření Zeppelin – muzea v roce 1996.

Z parkoviště je k to promenádě asi 5 minut pěšky. Krásné počasí vylákalo na tuto senzační procházku nejen nás ale i stovky dalších, především obyvatelů města Fridrichshafen. O tom, že je také jak se říká "*multikulturní*" svědčí angličtina, ruština, polština, ... na zahrádkách restaurací podél

pobřeží jezera. A že jich není málo! Počítejte tak se 3/4 hodinkou, než dorazíte na konec promenády bez toho, že by jste se snažili vylézt na vyhlídkovou věž v přístavu ! To je další půlhodina. Ale zase je na ní "keška". Až narazíte po další půlhodině na malý poloostrov u sídla barona Herzoga von Württemberg, tak vězte, že promenáda končí. Krásné místo, poseděli jsme skoro půl hodiny, jak se nám zde líbilo. Sledovat lodě, plachetnice, labutě, ... hezký relax.

Cestou k autu jsme dali ještě malou "italskou" večeři, a s autem jsme se přesunuli na tiché místo, dále od civilizace, mezi sady s jabloněmi, třešněmi a vinnou révou. Jedná se o SP pod označením WoMo SP Ailingen. **GPS:** N 47° 42' 24", E 9° 29' 28". Jedná se o přírodní parkoviště u lesa, odkud se dá vyrazit na pěknou, značenou procházku. My jsme zde ale jen přespali. Klid občas narušil malý hluk z hlavní silnice, která mohla být od nás tak 200 m vzdušnou čarou. Ráno nás pozdravil majitel sadu, který prováděl kontrolu. Čerstvé housky sice nenabízela ale naše SPZ - ka její velice zaujala. Okolo deváte hodiny opouštíme parkoviště a míříme k městečku Unteruhldingen.

Friedrichshafen Vyhlídka barona Wüttenberga

Poloostrov klidu a pohody

3. den, 3. květen 2013, pátek, Unteruhldingen, Affenberg, Überlingen, Am Mindelsee

To že je zapsané na seznamu UNESCO nám garantuje kvalitu zážitku. Speciálně se jedná o Muzeum kůlových staveb Unteruhldingen. V letech 1922 až 2002 tu vzniklo 18 rekonstruovaných kůlových staveb, které umožňují výlet do dávné minulosti, k Bodamskému jezeru doby kamenné a bronzové (4000-850 př. Kr.). Jak žili naši předkové, proč stavěli domy na vodě, jak tehdy vypadala krajina okolo Bodamského jezera? Tyto a podobné otázky Vám zodpoví školený průvodce během prohlídky.

V měřítku 1:1 jsou vybudované stavby výsledkem archeologického výzkumu u Bodamského jezera, který pokračuje, na zemi i pod vodou, dodnes. Nálezy a jejich napodobeniny můžete obdivovat v zařízených kůlových stavbách. Modely v životní velikosti a velké akvárium s potápěči vyprávějí o současném výzkumu i o době před 3.000-6.000 lety. Více se dozvíte na internetových stránkách projektu: www.pfahlbauten.de.

Za necelou půlhodinku jsme se přičítali na velké, placené parkoviště, odkud bylo k jezeru a atrakcím města 10 minutek pěšky nebo 5 minut vláčkem. **GPS:** N 47° 43' 32,0", E 9° 14' 09,0". Parkoviště je vybavené automaty (0,50 €/hod) a je možné zde přespat a udělat servis, čehož jsme také využili. Vody máme dost (110 litrů nám povětšinou stačí na 4-5 dnů), tak jen odpad a WC.

Parkoviště/SP Unteruhldingen

Tak tady prý žili, ... moc hezké.

Městečko Unteruhldingen se nám moc líbilo. Perfektně čisté, to už jsme hodně dlouho neviděli. A spoustu lidí ještě vylepšovalo květiny, trávníky, chodníky. Čančali výlohy, pucovali pulty, drhli židle (nebylo to podle nás potřeba), leštili kafee automaty ... Takové lidské mraveniště. Chtěli mít městečko "špičkově" připravené pro turisty. A opravdu měli, klobouk dolů ...

Okolo 11 hodiny odjíždíme vstříc "*opičímu*" dobrodružství do nedalekého (cca 5 km) Affenbergu. Za čtvrt hodinky hledáme na poměrně velkém parkovišti (grátis) místo na zaparkování. **GPS:** N 47° 45' 47", E 9° 14' 42". Zastavili jsme co nejdál od všech, shlédli jsme spousty čápů po komínech a střeších a pustili se do vaření oběda. Tak jsme přidali ještě domácí kávu a poté se vydali na prohlídku "*opičího lesa*". Předběžné informace naleznete zde: <http://www.affenberg-salem.de/>. Prohlídka předběžně 2-2,5 hodiny. Když půjdete s "*děčkama*", tak násobte dvěma! (x2). Vstupenka pro rodinu stojí 20,50 € ale fakt to stojí za to! Opravdu je to parádní podívaná, dvě stě (200) opic v lese. Fakt všude: na silnici, na stromech, na klandru (to chtějí něco na zub), na pařezu, ... prostě všude. Touto prohlídkou jsme fakt nadšení ... doporučujeme.

Parkoviště u "Opičáků"

Naše nová kamarádka ...

Turistický cíl, zámek SALEM pro dnešek vypouštíme a prcháme navštívit údajnou perlu na Bodamském jezeře, město Überlingen. <http://www.ueberlingen.de/>. Počasí se nám cestou trochu pohoršilo. Do navigace zadáváme souřadnice parkoviště, které je zdarma a současně nedaleko centra města. **GPS:** N 47° 46' 15", E 9° 09' 24". Na parkovišti jsou tři (3) volná místa ale i kdyby

jich bylo jednou tolik, tak se sem stejně nevejdeme. Sem tak maximálně dodávka, přestavba, atp. Volíme náhradní možnost a to je SP v Überlingen, u nemocnice. **GPS:** N 47° 46' 32", E 9° 09' 0". V pátek spousta obytných aut, je půl páté a "chytáme" poslední místo. Není sezóna, žádné super počasí, jen víkend ... Kupujeme si jen parkování na 2 hodiny za 1€ (tedy 0,50€ /hodinu). Chceme se jen podívat do města, k jezeru, a pak popojet ke Kostnici.

SP/Parkoviště Überlingen

Ulička v Überlingen

A nyní to začíná být zajímavé: Odrhnete si druhou část potvrzení a na tuto jede posádka vozu do centra a zpět!! (3x2€ + 3x2€ zpět, normální cena). To se nám hodně líbilo, byť jsme s touto variantou vůbec nepočítali. V centru za 5 minut! Zpět sice za 15 minut, včetně čekačky na nádraží, ale to nám vůbec nevadilo. Řidič se jen divil, že máme lístek za 1 "éčko" a chceme do centra ... Ale udělal to co DP (dopravní podnik města) slíbil.

Město je určitě krásné, byť jsme jej ani zdaleka neprošli. Dlouhá promenáda i hosté sedící na zahrádkách, byť jim musela být zima a měli na sobě deky, nám jsou důkazem, že se jedná v každém případě o zajímavou destinaci. A to i z hlediska historie. Autobus nás odváží zpět k autu a my pokračujeme dále okolo jezera. Chceme co nejbližší ke Kostnici, na kterou máme vyčleněnou celou sobotu. Určitě krásné město **Radolfzell** jsme museli také odsunout na "příště".

Parkoviště Am Mindelsee

Pohárek v Kostnici

A tak se přesouváme na parkoviště Am Mindelsee. **GPS:** N 47° 44' 54", E 9° 0' 51". Klidné zázemí, satelitní příjem O.K., jinak vybaven pouze košem na odpadky. Klid, pohoda.

4. den, 4. květen 2013, sobota, Konstanz (Kostnice)

Kostnice (něm. **Konstanz**) <http://www.konstanz.de/cz/>, je město ležící na jihozápadě Německa v Bádensku-Württembersku na hranici se Švýcarskem. Byla založena původně jako keltské, později římské opevněné sídlo. Se svými zhruba 80 000 obyvateli je největším městem na březích Bodamského jezera. V letech 1414 až 1418 bylo dějištěm ekumenického koncilu, nazývaného kostnický koncil, který řešil otázku velkého západního schizmatu a reformy církve. V průběhu tohoto koncilu byl odsouzen jako kacíř a 6. července 1415 upálen světskou mocí Mistr Jan Hus. O rok později potkal stejný osud Jeronýma Pražského. V letech 585 - 1821 byla Kostnice sídlem diecéze. Ve městě má sídlo univerzita, založená roku 1967.

Husův dům. Nachází se v Hussenstrasse 64. Hus se svým doprovodem zde měl být ubytován od 3. do 28. listopadu 1414 u vdovy Fidy Pfisterin. V 16. století byla na domovní fasádu umístěna tabulka s posměšným čtyřverším, sejmutá až ve 20. století. V roce 1785 byla na průčelí osazena menší Husova kamenná busta. Roku 1878 směřovala do Kostnice již druhá národní pouť, jejímž výsledkem bylo osazení pamětní desky, která je na fasádě dodnes. V roce 1922 dům zakoupilo konsorcium českých bank a předalo ho Společnosti Husova muzea se sídlem v Praze. Tato společnost, která stále zajišťuje provoz domu, byla založena roku 1919. První muzejní expozice byla otevřena roku 1965, v roce 1980 proběhla rozsáhlá rekonstrukce budovy a expozice přepracována. Ve spolupráci s Husitským muzeem v Táboře byly další úpravy expozice provedeny v 90. letech minulého století.

Husův kámen. (Hussenstein) přibližné místo, kde plály kostnické hranice mistra Jana Husa a Jeronýma Pražského. Více k tématu: <http://www.husitstvi.cz/>. Pomník Husův kámen byl vytvořen z bludného kamene, který byl nalezen při stavbě železnice. Jeho ostatky byly vhozeny do řeky Rýn, aby si jeho přívrženci neudělali z jeho hrobu poutní místo. Nachází se no rohu ulice Alten Graben a Hussenstein. Zhruba 10 minut pěší chůze do Husova domu. Památník byl postaven roku 1862 na památku smrti Jana Husa a Jeronýma Pražského(1416).

Kostnický koncil. (*Něco pro maturanty*). Svolal papež Jan XXIII. na nátlak římského krále Zikmunda, zahájili jej však kardinálové-legáti Řehoře XII. Jednalo se o ekumenický koncil, který si kladl za cíl ukončit papežské schizma (= rozkol mezi různými náboženskými institucemi) které trvalo již od roku 1378, vyřešit věroučné problémy s učením o svátostech a církvi a reformovat některé pořádky v církvi. Koncil se konal od 5. listopadu 1414 – 22. dubna 1418.

V době svolání koncilu existovalo trojpapežství a všichni tři papežové se pokládali za legitimní. Roku 1409 sesadili kardinálové na koncilu v Pise dva dosavadní papeže, římského Řehoře XII. avignonského Benedikta XIII., neboť se domnívali, že nastala situace, kdy má koncil právo zasáhnout a uplatnit svou autoritu nad papežem (konciliarismus). Za novou hlavu církve zvolili Petra Philarga, který přijal jméno Alexandr V. Tím se však pouze schisma prohloubilo. Dosavadní papeži se totiž svého pontifikátu nevzdali, což vedlo ke vzniku **trojpapežství**. Když Alexandr V. brzy nato zemřel, nastoupil na jeho místo pod jménem Jan XXIII. Balthasar Cossa, nechvalně proslulý jako pirát. Tento stav velmi znepokojoval tehdejšího [vládce římské říše Zikmunda](#), kterému se podařilo Jana XXIII. přimět ke svolání nového koncilu. Se Zikmundovou podporou kostnický koncil rozhodl, aby všichni tři papežové abdikovali a byl zvolen papež nový. Jan XXIII. poté z Kostnice uprchl, ale byl dostižen Zikmundovými vojáky a skončil ve stejném vězení jako před ním Jan Hus. Byl sesazen z papežského stolce, zatímco Řehoř XII. abdikoval. Teprve roku 1417 byl sesazen také poslední z této trojice, avignonský papež Benedikt XIII, který se však nadále za papeže prohlašoval, což však již pozbývalo významu, neboť jej coby papeže již téměř nikdo neuznával. Na koncilu byl zvolen papežem **Otto Colonna**, který přijal jméno Martin V. Schválil usnesení koncilu s výjimkou zasedání, při němž koncil v dekretu *Haec Sancta* 6. dubna 1415 deklaroval konciliaristickou myšlenku svrchované autority koncilu nad papežem. Tato konciliaristická myšlenka je hereze, a vzhledem k tomu jsou všechna sezení, která byla konána pod autoritou císaře Zikmunda a vzdoropapeže Jana XXIII., považována katolickou církví za neplatné.

Souběžně se koncil zabýval též jinými aktuálními záležitostmi církve a pokračoval v reformách

započatých pisánským koncilem. Ty byly zaměřeny zvláště proti učení Johna Wyclifa, Jana Husa a jejich stoupenců. [Jan Hus](#) byl koncilem odsouzen a upálen na hranici 6. července 1415. Pro zastávání Husova učení byl 30. dubna 1416 odsouzen a popraven též [Jeroným Pražský](#). Koncil byl úspěšný ve svém cíli znovunastolit církevní jednotu, nedořešil však otázky ohledně církve a svátostí (diskuse s husity) a selhal v otázce významné reformy církve.

Ráno po snídani odjíždíme do necelých 20 km vzdálené Kostnice. Chceme zaparkovat rovnou na SP umístěném skoro v centru města. **GPS:** N 47° 39' 27", E 9° 10' 09". Za 14,0 € na den.

SP v Kostnici (Konstanz)

Plastika na domě Jana Husa

WC je nedaleko (veřejné!), stejně tak lze udělat zdarma servis (ti kdo jenom projíždí). Okolo desáté parkujeme na SP, počasí není nic moc ale neprší. Takže na průzkum města docela dobré. SP je tak pro 12-14 obytných aut, na asfaltu, městské parkoviště u poměrně rušné ulice. Dosti obytných aut přes den marně zkoušelo zaparkovat. A to je mimo sezonu! Pravda asi je ta, že mimo sezonu bychom večer odjeli povečeřet někam k jezeru a lesu. Paradoxně v infocentru (na nádraží) zadarmo nic nedostanete! Ale vše je při tom na jejich stránkách ke stažení. A to i v českém jazyce. Tedy doporučuji se trochu připravit, stáhnout do iPadu nebo vytisknout soubor, který obsahuje malý a velký poznávací okruh městem s výkladem k jednotlivým památkám. <http://www.konstanz.de/cz/>.

Otáčející se Impéria v přístavu

Pláty čokolády v cukrárně

Nedaleko SP je i ALDI, kde lze doplnit zásoby, resp. nakoupit pečivo. POZOR, v neděli zavřeno, to ale zase fungují městské, výborné pekárny. Prohlídka města zabere tak tři až čtyři hodiny. Město je moc hezké, upravené, čisté. Tak jak jsme zvyklí. Taky mají své problémy. Když jsem si kupoval boty, ve speciálním obchodě **RIEKER-STORE**, Rosgartenstr. 17, tak si mně postěžoval majitel

obchodu, že nemůže sehnat prodavačky do obchodu, protože jezdí za prací do Švýcarska, kde mají jednou tak velkou mzdu a při tom má plný obchod právě švýcarů, kteří u něj kupují kvalitní německou obuv za poloviční ceny než u nich doma, co prý s tím má dělat ...

V podvečer jsme se zastavili "U Meka" (McDonalda), taktéž nedaleko SP, Bahnhofplatz 4, Konstanz. Na dobrou kávu a hlavně si zatelefonoval domů přes internet (<http://www.Odorik.cz>) a vyřídil emaily.

Den uběhl jako voda, viděli jsme spoustu nového, hezkého a hlavně jsme si poznačili, co se nám nepovedlo z časových důvodů navštívit. Pravdou zůstává, že jsme za pět dnů stihli to, co ostatní za dva týdny! Takže jsme něco určitě ošidili a my i víme co ... Ještě stíháme krásnou večerní procházku, počasí zaznamenalo velký obrat, sluníčko začalo pálit.

Děláme večeři, čtení a na "kutě". Ráno pojedeme již domů, dle předpovědi se chceme zastavit ještě v Norimberku na "cyklojízdu". Večer před odjezdem tak trochu již bilancujeme. Jako vždy nám zpětně připadá výjezd tak trochu dost hektický. Aby ne, viz odstavec výše. Ale na druhou stranu kvitujeme, že jiná další, byť i malá negativa nejsou. Jen všude moc spěcháme ale to je asi naše národní vlastnost. Noc proběhla v naprosté pohodě, město po půl jedenácté ztichlo a probudili nás nad ránem až pekaři a mlíkaři, rozvázející své produkty konzumentům. Ranní opar pocházející z jezera, které je i díky řece Rýn teplé, neboť je prý už hodně daleko od alpských vrcholů, nás doprovází nedělním ránem. Ale určitě bude hezky, odhadujeme společně a po deváté hodině vyrážíme na cestu zpět, domů. Tentokrát směr Stuttgart, Heilbronn, Norimberk, Rozvadov. Z Kostnice je to rychlejší, než se vracet do Lindau a jet po cestě, kterou jsme dorazili k Bodamskému jezeru. Čeká nás 650 dálničních kilometrů, podle počasí se chceme zastavit ve starém městě, centru Norimberka na kafičko s dortíkem.

Cesta probíhá v pohodě, za hezkého až krásného počasí. Těsně za Heilbronem na odpočívadle Hohenlohe Süd tankujeme a dáváme oběd. Za další dvě hodiny chceme parkovat v Norimberku na SP. Ale je přeplněn, a to osobními auty. Přejíždíme na nedaleké velké parkoviště.

Oběd na odpočívadle

Norimberk

Je asi i lepší na "vyloštění". Vyndáváme kola a ujíždíme směrem k centru města. Po nádherných cyklostezkách přes park plný lidí jsme po 5 kilometrech dorazili do centra města. Nádherné počasí, spoustu lidí na procházce, otevřené zahrádky ... Hned jeden stůl obsazujeme a dáváme si vytouženou kávu. Prostě parádní zastávka. Potom se vracíme k autu, "pakujeme" kola a vyrážíme směr Praha. Jak se říká: "Něco vždy končí aby mohlo něco nového začít" ...

Cesta v číslech

Statistika

Celkem ujetá vzdálenost:	1.390 km
Denní průměr ujeté vzdálenosti:	278 km/výjezd
Denní průměr ujeté vzdálenosti:	27,4 km/etapu podél jezera
Průměrná rychlost:	84 km/hodinu
Spotřeba nafty:	155,7 litrů
Spotřeba na 100 km	11,20 litru/100 km
Čas strávený se spuštěným motorem	17:40 hodin:minut

Cena nafty (kurz 1€/25,5)

Čechy 1,56 € /Litr (Agip, poslední pumpa v ČR), jinak 1,43€/Litr

Německo 1,387 € /Liter

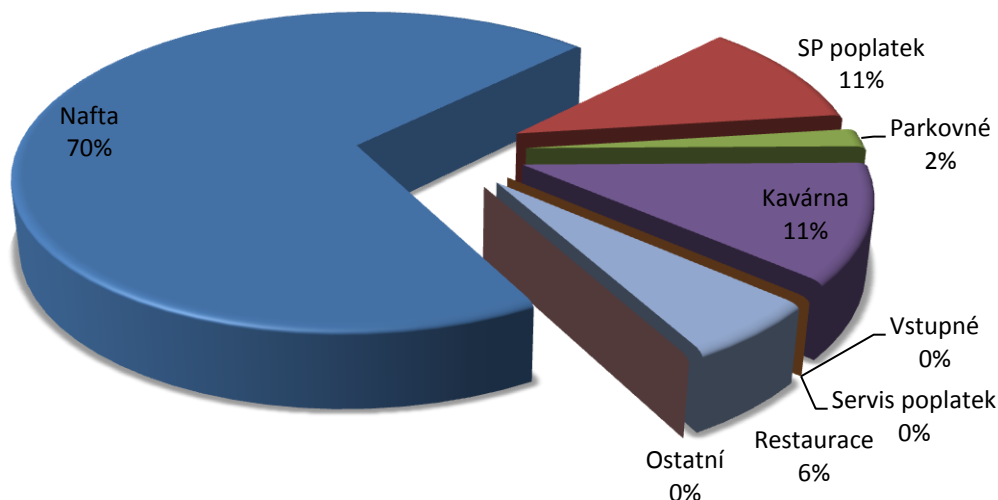
Náklady na výjezd

Cenová hladina v Čechách se oproti Německu srovnává, bohužel. Nafta je levnější a to tak, že to na 90 litrové nádrži dělá 15,50 € (V uvedeném kurzu je to 400,- kaček, což je docela dost.)

Pravda je ta, že jsme se mylně domnívali, že na poslední pumpě ušetříme, když natankujeme. Jóó staré časy jsou opravdu nenávratně pryč a to nemluvím o kvalitě, musím prohlásit, že auto je tišší, méně jako by "klepe", lépe táhne. Prostě radost jezdit.

K tomu se přidá nákup o něco "*kvalitnějších potravin*" v marketech, bohužel také za nižší ceny. Pečivo je už na stejné cenové úrovni jako v Čechách, jen ho hněte pravej pekař a není z "hluboce zmrazeného těsta". Nějak mi to dobře pro Čechy nevychází. Bývaly doby, že jsme jezdili vybaveni potravinami směrem z republiky. Teď, asi tak 3 roky, spíše dovážíme, pane Kalousku, nebo pane Bendle, ministře zemědělství. Uvidíme ...

Náklady (cca 8.200,- Kč)

SP (Stellplatzy) se všechny pohybují okolo 10,0 € za noc, Lindau je se svými 20,0 €/den výjimkou. Ale všude se nechá najít místo na přespaní grátis. Stejně to chce ale jednou za 2-3 dny udělat servis na SP. Zatím jsme neměli "to srdce" zajat, udělat servis a odjet. Pro takovéto jsou pak určeny i na SP stojany "vše za poplatek", byť třeba 1,0 nebo 0,5 €.

Odkazy

- **Lindau**
www.lindau-tourismus.de
Oficiální informační stránky města.
 - **Fridrichshafen**
<http://www.friedrichshafen.de>
Oficiální informační stránky města.
 - **Unteruhldingen**
<http://www.pfahlbauten.de>
Stránky pojednávající o památce UNESCO, stavbě kůlových staveb
 - **Überlingen**
<http://www.ueberlingen.de/>
Oficiální stránky města Überlingen
- Konstanz**
www.konstanz-tourismus.de
Oficiální stránky města Kostnice

Stellplatzy

(údaje a popisy platné k cca květnu 2013, souřadnice uvedeny v textu !! **WP=Wanderparklatz**, parkoviště určené primárně k zastavení před túrou nebo jen procházkou přírodou, nebo u zajímavého turistického cíle.)

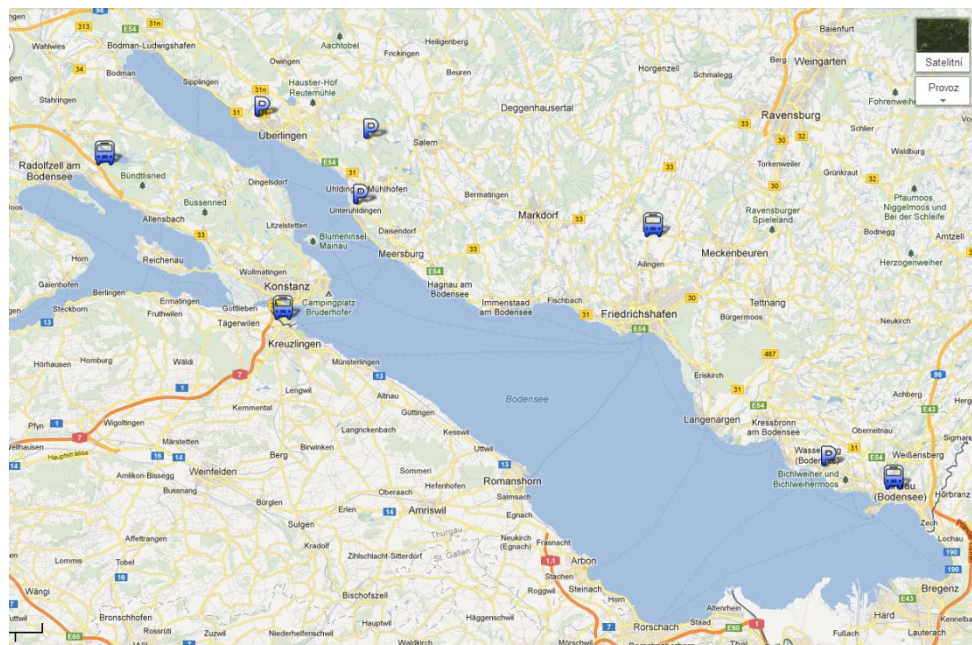
- **SP Lindau Blauwise P1**
www.lindau-tourismus.de
- **WP Ailingen**
- **WP Am Mindelsee**
- **SP Konstanz**
www.konstanz-tourismus.de

Literatura

- **Mit dem Wohnmobil durch den Schwarzwald**, Uwe und Martina Konrad
WOMO-Verlag
ISBN: 3-86903-162-0

Mapa SP a parkování

P - na tomto místě jsme jen parkovali a nocování bylo třeba i možné.
Znak auta - na tomto místě jsme nocovali